மண்ணில்
மறைந்தவர்கள் –
விண்ணில்
மலர்ந்தவர்கள்
அ. அல்போன்ஸ் திருச்சி
அன்பின் மடல்

மண்ணில் மறைந்தவர்கள் விண்ணில் மலர்ந்தவர்கள்

அ. அல்போன்ஸ் திருச்சி

புனிதர்கள் ‘‘நீதிக்காக பசிதாகம் கொண்டவர்கள்’’
‘‘புனிதர்கள் அனேகர் அவர்களின் பாதைகள் வேறுபட்டவை;
ஆனால் அவர்கள் சென்ற இலக்கு ஒன்றே — கிறிஸ்து.’’

அனைத்துப் புனிதர்களின் திருவிழா என்பது வெறும் இறந்துபோன சில புனிதர்களை நினைவுகூரும் ஒரு நாளல்ல; **அது கிறிஸ்துவில் நிறைவடைந்த புனித வாழ்வின் மகத்தான வெற்றியை** கொண்டாடும் திருநாள். திருச்சபையின் நாட்காட்டியில் பெயர் குறிப்பிடப்பட்ட புனிதர்களை மட்டுமல்லாமல், இறைவனில் வாழ்ந்து, இறைவனில் இறந்து, இறைவனின் மகிமையில் பங்குகொண்ட எண்ணற்ற அறியப்படாத புனிதர்களையும் இன்று திருச்சபை மகிழ்ச்சியுடன் நினைவுகூர்கிறது. அவர்கள் வரலாற்றின் புத்தகங்களில் பெயர் பெற்றவர்கள் அல்லாமல் இருக்கலாம்; ஆனால் **விண்ணகத்தின் புத்தகத்தில் எழுதப்பட்டவர்கள்**. அவர்கள் உலகின் மேடைகளில் புகழ்பெற்றவர்கள் அல்லாமல் இருக்கலாம்; ஆனால் **இறைவனின் இதயத்தில் அறியப்பட்டவர்கள்**. ‘‘எண்ணிக்கையிட முடியாத பெரும் திரளான மக்களைக் கண்டேன். அவர்கள் எல்லா நாட்டையும், குலத்தையும் மக்களினத்தையும் மொழியையும் சார்ந்தவர்கள்; திருவெளிப்பாடு 7:9 கூறுகிறது. இதுவே அனைத்துப் புனிதர்களின் திருவிழாவின் மிக அழகான விவிலியப் படம்.

1. புனிதர் என்றால் யார்?

‘‘புனிதர்’’ என்ற வார்த்தையை நாம் சில சமயம் தவறாகப் புரிந்துகொள்கிறோம். புனிதர் என்றால் பாவமே இல்லாதவர் என்று மட்டும் பொருள் அல்ல; பாவத்தின் நடுவிலும் இறைவனைத் தேர்ந்தெடுத்தவர். புனிதர் என்பது ஒருபோதும் விழாதவர் அல்ல; விழுந்தபோதெல்லாம் இறைவனின் அருளால் மீண்டும் எழுந்தவர். புனிதர் என்பது கண்ணீர் அறியாதவர் அல்ல; கண்ணீருக்குள்ளேயும் நம்பிக்கையை இழக்காதவர்.

புனிதம் என்பது உலகத்திலிருந்து தப்பிச் செல்வது அல்ல; உலகத்தின் நடுவில் இருந்துகொண்டே உலகத்தின் இருளுக்கு ஒளியாக மாறுவது. இயேசு கூறுகிறார்: ‘‘நீங்கள் உலகிற்கு ஒளியாயிருக்கிறீர்கள்’’ (மத்தேயு 5:14). மேலும், ‘‘உங்கள் ஒளி மனிதர் முன்னிலையில் ஒளிர்க!’’ (மத்தேயு 5:16). ஆகவே புனிதர் என்பது ஆலயத்தின் சுவர்களுக்குள் மட்டும் வாழ்பவர் அல்ல; வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு சூழலிலும் கிறிஸ்துவை வெளிப்படுத்துபவர்.

2. மலைப்பொழிவு — விண்ணகப் புனிதர்களின் முகவரிகள்

அனைத்துப் புனிதர்களின் திருவிழாவைப் புரிந்துகொள்ள இயேசுவின் மலைப்பொழிவு மிக முக்கியமான இறையியல் திறவுகோல். மத்தேயு 5:3–12-ல் இயேசு கூறும் பேறுபெற்றோர் வசனங்கள், புனிதர்களின் ஆன்மிகப் பாதையை வெளிப்படுத்துகின்றன.
‘‘ஏழையரின் உள்ளத்தோர் பேறுபெற்றோர்; ஏனெனில், விண்ணரசு அவர்களுக்கு உரியது..’’ *(மத்தேயு 5:3)*
உலகம் சொல்வது: ‘‘அதிகம் வைத்திருப்பவனே பெரியவன்.’’
நற்செய்தி சொல்வது: ‘‘இறைவனையே சார்ந்திருப்பவனே உண்மையில் செல்வந்தன்.’’
உலகம் அதிகாரத்தைத் தேடுகிறது;
புனிதர்கள் சேவையைத் தேடினர்.

உலகம் பழிவாங்குதலைக் கற்றுக்கொடுக்கிறது;
புனிதர்கள் மன்னிப்பைக் கற்றுக்கொடுத்தனர்.

3. ‘‘துயரப்படுகிறவர்கள் பேறுபெற்றோர்’’ — கண்ணீரின் இறையியல்

‘‘துயருறுவோர் பேறுபெற்றோர்; ஏனெனில், அவர்கள் ஆறுதல் பெறுவர்’’ (மத்தேயு 5:4).

புனிதர்கள் கண்ணீரற்ற மனிதர்கள் அல்ல. புனிதர்கள் அழுதார்கள். துன்பப்பட்டார்கள். நிராகரிக்கப்பட்டார்கள். நோயுற்றார்கள். துன்புறுத்தப்பட்டார்கள். சிலர் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார்கள்; சிலர் கொல்லப்பட்டார்கள். ஆனால் அவர்களின் கண்ணீர் நம்பிக்கையற்ற கண்ணீர் அல்ல; இறைவனிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட கண்ணீர்.

திருப்பாடல் கூறுகிறது:
‘‘கண்ணீரோடு விதைப்பவர்கள், அக்களிப்போடு அறுவடை செய்வார்கள்.’’ *(திருப்பாடல் 126:5)* எவ்வளவு அழகான புனிதர்களின் வாழ்க்கை ரகசியம்!

4. புனிதர்கள் ‘‘நீதிக்காக பசிதாகம் கொண்டவர்கள்’’

‘‘நீதிநிலைநாட்டும் வேட்கை கொண்டோர் பேறுபெற்றோர்; ஏனெனில், அவர்கள் நிறைவுபெறுவர்.’’ (மத்தேயு 5:6).

புனிதர்கள் தங்கள் சொந்த நலனுக்காக மட்டும் வாழவில்லை. மற்றவர்களின் கண்ணீரைக் கண்டபோது அவர்களின் இதயம் அமைதியாக இருக்கவில்லை. பசியோடு இருப்பவரைக் கண்டார்கள்; ஏழையைக் கண்டார்கள்; நோயாளியைக் கண்டார்கள்; ஒதுக்கப்பட்டவரைக் கண்டார்கள்; அநீதியைச் சந்தித்தார்கள் — அப்போது அவர்களுடைய ஆன்மா கிறிஸ்துவின் இதயமாக மாறியது.

இயேசு கூறுகிறார்:

‘‘நான் பசியாய் இருந்தேன், நீங்கள் உணவு கொடுத்தீர்கள்; தாகமாய் இருந்தேன், என் தாகத்தைத் தணித்தீர்கள்; *(மத் 25:35–36)*

அதன் சிகரமாக, ‘‘மிகச் சிறியோராகிய என் சகோதரர் சகோதரிகளுள் ஒருவருக்கு நீங்கள் செய்ததையெல்லாம் எனக்கே செய்தீர்கள்.’’ *(மத் 25:40)*

இதுவே புனிதத்தின் சமூக இறையியல்.

இறைவனை நேசிப்பது — மனிதனை நேசிப்பதாக மாற வேண்டும்.
செபம் — சேவையாக மாற வேண்டும்.
பலிபீடம் — வாழ்க்கையாக மாற வேண்டும்.
நற்கருணை — இரக்கமாக மாற வேண்டும்.

5. ஒவ்வொரு புனிதரும் ஒரு ‘‘நற்செய்தி’’

புனிதர்களின் வாழ்க்கையைப் பார்த்தால், ஒவ்வொருவரும் நற்செய்தியின் ஒரு பக்கத்தை உயிரோடு எழுதியவர்கள் போலத் தோன்றுகிறார்கள்.

புனித பிரான்சிஸ் அசிசியார் — ஏழ்மையின் நற்செய்தி.
புனித வின்சென்ட் தெ பால் — இரக்கத்தின் நற்செய்தி.
புனித தெரேசா — சிறிய செயல்களின் அன்பின் நற்செய்தி.
புனித மாக்சிமிலியன் கோல்பே — தியாக அன்பின் நற்செய்தி.
புனித அன்னை தெரேசா — கைவிடப்பட்டவர்களில் கிறிஸ்துவைக் கண்ட நற்செய்தி.
புனித யோசேப்பு — மௌனமான கீழ்ப்படிதலின் நற்செய்தி.
புனித மரியா — ‘‘ஆம்’’ என்ற முழுமையான அர்ப்பணிப்பின் நற்செய்தி.

ஆனால் இவர்கள் மட்டுமல்ல.

பெயர் தெரியாத தாய் ஒருவர்,
தன் குழந்தைக்காக தினமும் செபித்திருந்தால் — அவர் புனிதத்தின் சாட்சியாக இருக்கலாம்.
தன் குடும்பத்தை மன்னித்த ஒரு முதியவர் — அவர் புனிதத்தின் சாட்சியாக இருக்கலாம்.
யாரும் பார்க்காத இடத்தில் நேர்மையாக வாழ்ந்த ஒரு தொழிலாளி — அவர் புனிதத்தின் சாட்சியாக இருக்கலாம்.
தனது துன்பத்திலும் பிறரை ஆறுதல்படுத்திய ஒருவர் — அவர் புனிதத்தின் சாட்சியாக இருக்கலாம்.
அதனால்:
புனிதம் எப்போதும் மேடையில் நிகழ்வதில்லை;
சில நேரங்களில் சமையலறையில் நிகழ்கிறது.
சில நேரங்களில் மருத்துவமனைப் படுக்கையில் நிகழ்கிறது.
சில நேரங்களில் முதியோர் இல்லத்தில் நிகழ்கிறது.
சில நேரங்களில் கண்ணீருடன் கூடிய அமைதியான செபத்தில் நிகழ்கிறது.

6. புனிதர்கள் — நமக்கு வழிகாட்டும் விண்மீன்கள்

இரவு வானத்தில் ஒரு நட்சத்திரம் நமக்கு அருகில் இருப்பதாகத் தோன்றலாம்; உண்மையில் அது மிகத் தொலைவில் இருக்கலாம். அதுபோல புனிதர்கள் நமது வாழ்க்கையிலிருந்து தொலைவில் வாழ்ந்தவர்களாகத் தோன்றினாலும், அவர்களின் சாட்சி இன்று நம்முடைய பாதையை ஒளிரச் செய்கிறது.

ஆகவே புனிதர்களை வணங்கும் இந்நாளில், அவர்களின் வாழ்க்கையை வெறும் வரலாறாகப் படிக்காமல், நமது வாழ்க்கைக்கான அழைப்பாக வாசிப்போம்.
நமது வீடுகள் சிறிய ஆலயங்களாகட்டும்;

நமது வார்த்தைகள் ஆறுதலாகட்டும்;
நமது கைகள் சேவையின் கரங்களாகட்டும்;
நமது கண்கள் இரக்கத்தின் கண்களாகட்டும்;
நமது இதயம் கிறிஸ்துவின் இதயமாகட்டும்.
அப்போது ஒருநாள் நாம் கூட அந்த மகத்தான கூட்டத்தில் இணைந்து, ‘‘மீட்பு அரியணையில் வீற்றிருக்கும் எங்கள் கடவுளுக்கும் ஆட்டுக்குட்டிக்கும் உரியது’’ (திருவெளிப்பாடு 7:10) என்று பாடக்கூடியவர்களாக இருப்போம்.